

มรณะสติ

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ไปเห็นงานศพ เห็นไหม แล้วมันคิดสะเทือนใจขึ้นมา เพื่อจะไม่ให้ประมาทไป อย่าประมาท เห็นไหม ไอ้ที่ว่าซื้อนาขายนาก็หน ถ้าตามหลักจริงๆ แล้วการตายไม่มี ตายกับเกิดนี้ไม่มี มันแค่สมมุติ แค่เปลี่ยนภาพหน่อยเดียวเอง แต่นี่มันโลกสมมุติอยู่ เวลาเกิดขึ้นมาก็ดีใจ เวลาตายขึ้นมาก็เสียใจ แล้วทำไมเวลาตายขึ้นมาแล้วเสียใจ?

ดูในธรรมชุดเตรียมพร้อมสิ อาจารย์เทศน์กับคุณเพา เห็นไหม “ไม่มี! ตายนี้โกหกกัน ถ้าถึงหลักความจริงแล้วตายนี้โกหกกัน”

จิตนี้มันมีอยู่ มันถึงเข้ากับนิพพานได้ไง จิตนี้มันมีอยู่ มันต้องหมุนไปเรื่อยๆ หมุนไปตลอด เห็นไหม ตายกับเกิดมันไม่มี มันมีแต่แค่เปลี่ยนสถานะเท่านั้นเอง สถานะอันนั้น แต่เราก็ตื่นตื่นกัน เสียใจกัน

นี่เพียงแต่พอเราไปงานศพนะ ไปเห็นการตายแล้วให้มันได้สะกิดใจตรงนี้สิ ตรงที่ว่าเรานี้ยังไม่ทันตาย เรามีโอกาส ธรรมดาเรามีโอกาส เราศึกษาธรรมแล้วได้ปฏิบัติต่อไปเพื่อจะไม่ให้มันเสียโอกาสอันนี้ เพราะเวลาตายไปแล้ว กว่าจะเข้ามาหลักของศาสนา มันต้องมีบุญกุศลมากนะมันถึงจะเข้ามาฟังธรรม เข้ามาเกาะเกี่ยว เข้ามาพัวพันกับหลักศาสนา ถ้าคนเข้ามาไม่มีบุญกุศลมันจะเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ

ความเห็นเป็นเรื่องไร้สาระนี่มันปิดตา นี่มืด เวลาใจมันมืด เห็นไหม ความเห็นเป็นเรื่องของไร้สาระ ทำไมต้องทุกข์ยากขนาดนั้น? เราอยู่เฉยๆ ก็สบายอยู่แล้ว ชีวิตเราก็มีพออยู่พอกิน ทำไมต้องชวนชวายเป็นให้มันลำบากยากเย็น

ลำบากยากเย็นก็ตอนนี่ไง ตอนตายมีเพื่อนคู่ขนานไปด้วย บุญกุศลมันขนานไปกับใจ เห็นใหม่ การเปลี่ยนสภาวะเปลี่ยนสภาวะเฉยๆ แต่เวลาเปลี่ยนสภาวะแล้วนี่ เปลี่ยนดีเปลี่ยนทุกข์ เปลี่ยนยากนะ เปลี่ยนขึ้นมาแล้วมันมีผลขึ้นมา

ถึงว่าตายแล้วเป็นจักรพรรดิก็หน เป็นเทวดาก็หน เห็นใหม่ เวลาพระอรหันต์ที่ท่านนิพพานไปแล้ว ท่านจะย้อนกลับไปเลย ทำบุญกับพระพุทธเจ้าตรงนั้น ก็นั้ตรตรงนั้น ได้เกิดเป็นเทวดา ๓ หนในภพนั้น ในภพนั้นนะ แล้วมันก็กัปละ? ในภพนั้นเกิดเป็นจักรพรรดิ ๓๖ ครั้ง เกิดเป็นกั้หนนั้นนะ แล้วเป็นจักรพรรดิถึง ๓๖ ครั้ง เราเป็นหนเดียวนี้เวลาตายเสร้านโศกเสียใจกันขนาดไหน เวลาจะตายเสร้านโศกเสียใจกันมาก ต้องต่อชีวิตกัน ต้องค้ำยันกันไว้เพื่อจะให้มันเป็นจักรพรรดินานๆ แต่เป็นถึง ๓๐-๔๐ ครั้งนี้ไม่ได้คิดเลย

นี่ทำคุณงามความดีที่เข้ามาหลักศาสนานี้ให้เห็นตรงนี่ไง ตรงที่ว่าทำไมเราต้องขวนขวาย? ทำไมเราต้องทุกข์? ทำไมเราต้องขวนขวาย? พอขวนขวายขึ้นมา แล้วอย่าประมาท พอขวนขวายเข้าไปอยู่ใกล้มันแล้วมันชินใจ ความทำอยู่ทุกวันๆ มันชิน พอมันชิน ความชินนี้ทำให้ไม่มีของใหม่เข้ามา อูบายวิธีการไม่มี

พ่อแม่ครูจารย์ว่าไว้เลย “การวิปัสสนาบ่อยๆ มันจะได้อุบายขึ้นมาทุกครั้งไป” เห็นใหม่ ทุกครั้ง อุบายใหม่ๆ จะได้อุบายใหม่ๆ มาตลอดเวลา อุบายอันนั้นมันใช้หมดไปมันก็เป็นอุบายหมดไป อุบายเกิดขึ้นมาแล้วก็หมดไป อุบายเกิดขึ้นมาแล้วหมดไป...แล้ววิปัสสนาไปเรื่อย ทำไปเรื่อย มันจะเกิดขึ้นมาเรื่อย เกิดอุบายวิธีการใหม่ๆ อุบายอันนั้นมันหมดไปแล้ว ถ้าครั้ง ๒ มันคิดถึงอุบายอันเก่า นี่ยึดติดแล้ว อันนี้มันเป็นวิปัสสนา พอวิปัสสนาเข้าไปมันถึงจะเห็นว่าการเกิดและการตายมันเป็นโทษอย่างไร

ความว่าเป็นโทษ เป็นโทษเพราะมันเกิดและมันตาย เป็นโทษอีกนะ แต่นี้เป็นปูลุชน เราไม่เห็นว่าเป็นโทษ เราเห็นว่าถ้าทำบุญกุศลแล้วต้องมีชีวิตค้ำฟ้าไป ต้องอยู่ไปนานๆ ใจ การตายนี้ไม่อยากจะแปรสภาพ

แต่ถ้าคนมีบุญพาไปนี่ เทวดาเปิดหมด เราจะไปมีความสุขนะ ตอนนี้นั้นทุกข์ยากมาก มีความลำบากลำบาก มันจะไปมีความสุข ใครมันไม่ยอมไป? มันก็อยากไปทั้งนั้น เห็นใหม่ ไปอยากมีความสุข รู้ว่าไปมีความสุข แต่ถ้าเราบุญกุศลยังไม่ถึง เราสร้างไปนี่ มันก็ทำให้เราไปดีใจ นี่รู้ว่าไปดี ไ้การไปนั้นเลยว่าจะไม่ต้องมากด่วงใจ แต่ถ้าคนไม่มีอะไรนะ ก่อนไป เห็นใหม่ วิตก

กังวล นี่ใจเริ่มวิตกกังวล ใจมันหนักแล้ว เวลาไปมันจะไปไหน? มันจะไปดีหรือ? แต่ถ้าเรามีความ
มั่นใจของเรา มันจะไปมันไปได้ตลอดๆ

นี่ไปเห็นงานศพมาแล้วให้คิดอย่างนั้น ให้คิดมาเตือนใจใจ ให้มาเตือนสติเรา ไม่ประมาท
ความไม่ประมาท ให้เราชวนขวายเป็นเรา

คุณคนตายแล้วเอาสิ่งที่ดีที่สุดให้คนตาย ไอ้คนเป็นไม่เอาอะไรให้นะ ในบทสวดมนต์
อภิธรรม เห็นไหม อภิธรรม ธรรมที่เป็นอภิมหาอำนาจ อภิธรรม เห็นไหม เหตุปัจจัย
อารมฺมณปัจจัย เห็นไหม เหตุ ปัจจัย อารมฺมณ ทุกอย่าง แล้วฉานนะ ฉานปัจจัย มันพันทุกชั้นนะ
อภิธรรมนี่มันเป็นธรรมของที่ว่าจะพ้นจากกิเลสได้เลยนะ อภิธรรม เห็นไหม เรื่องฉาน เรื่อง
สมบัติทุกอย่างอยู่ในนั้นหมดเลย นี่อภิธรรม

แต่เวลาเอามาสวดเอามาสวดให้คนตายฟัง แล้วคนเป็นทำไมไม่ฟัง? คนเป็นนะฟัง...

นี่มันเป็นเครื่องมือจะทำให้เราพ้นออกไปจากกิเลสได้ นั่นมันเป็นอภิธรรม ธรรมล้วนๆ ใจ
ธรรมที่เป็นเหตุทั้งหมด แต่เราต้องสร้างขึ้นมาเป็นวิปัสสนา เวลาคนตายนะ สวดสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อจะ
ให้อันนี้เป็นสมบัติไปใจ ถึงว่าสวดศพๆ สวดอภิธรรมนี้สวดให้คนตายฟัง...

ไม่ใช่หรือ?...มันเป็นเหตุที่ว่ามันตายแล้ว พอมันตายแล้วจะเอาบุญอันไหนให้เหตุให้คน
ตายได้บุญมาก? เพราะไม่เคยทำอะไรมา กุสลา ฆมฺมา อกุสลา ฆมฺมา ทำดีทำชั่วมานี่ อกุสลา ฆม
มา เริ่มเข้ามา นี่อภิธรรม ฉลาดหรือโง่โง่ กุสลา อาจารย์บอก “ฉลาดหรือโง่?” ถ้าฉลาดมันก็ทำ
ความดีไป

นี่เวลาตายแล้วเอาอภิธรรมให้คนตายฟัง แต่เราคนเป็นฟังไม่รู้เรื่อง แล้วก็ประมาทด้วย
เห็นไหม ถึงบอกเวลาไปงานศพมันถึงได้ประโยชน์ตรงนี้มา ตรงที่ว่าทำให้เราตั้งใจ ทำให้เราคิด
ไหม? เราตั้งใจขึ้นมาทำให้เราไม่ประมาท ให้เราตื่นตัวตลอดเวลา

ถ้าไปอย่างนั้นให้คิดมา ไม่ใช่ไปแล้วเศร้าหมองนะ ไปแล้วเศร้าหมองเราจะเป็นอย่างนั้น

เป็นอย่างนั้นแน่นอน! แล้วทำให้ตื่นตกใจ ทำให้เรา...แต่ถ้าไปคิดอย่างนี้ ไปดูแล้วให้เรามี
โอกาส เราเป็นคนที่ถูกตาสว่าง ไม่ใช่คนมืดบอด แล้วเราหาทางออกไป มันเป็นประโยชน์กับเราใน
งานศพนั้น เอวัง